

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
461/6.12.2013

2310
29.11.2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea art. 165 din Legea nr. 263 din 16 decembrie 2010 privind sistemul unitar de pensii publice, modificată și completată*”, inițiată de domnul deputat PD-L Iulian Vladu și un grup de deputați - Grupurile parlamentare ale PD-L, UDMR, independent (Bp. 404/2013).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, prin această inițiativă legislativă se propune modificarea art. 165 din *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare*, în scopul punerii în concordanță cu *Decizia Curții Constituționale nr. 19/2011*¹, în sensul utilizării câștigului salarial pentru perioadele anterioare datei de 1 aprilie 2001. Astfel, se propune luarea în calcul a tuturor veniturilor care au constituit bază de calcul la plata contribuției de asigurări sociale din luna respectivă, chiar dacă acestea nu au fost menționate ca având caracter permanent, și nu doar a salariilor brute sau nete, după caz, în conformitate cu modul de înscriere a acestora în carnetul de muncă.

¹ privind recursul în interesul legii, referitor la stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, prin luarea în considerare a formelor de retribuire obținute în acord global, prevăzute de art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea retribuirii după cantitatea și calitatea muncii nr. 57/1974

II. Observații

1. Potrivit prevederilor *Legii nr. 263/2010*, constituie stagiul de cotizare în sistemul public de pensii vechimea în muncă recunoscută pentru stabilirea pensiilor până la data de 1 aprilie 2001. Totodată, se prevede faptul că, la determinarea punctajelor lunare pentru perioadele anterioare datei de 1 aprilie 2001 se utilizează salariile brute sau nete, după caz, în conformitate cu modul de înscriere a acestora în carnetul de muncă, precum și sporurile cu caracter permanent care, după data de 1 aprilie 1992, au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înscrise în carnetul de muncă sau sunt dovedite cu adeverințe eliberate de unități, conform legislației în vigoare.

2. Anterior datei de 01.04.2001 erau reglementate mai multe forme de retribuire, respectiv în acord sau cu bucată (cu următoarele variante: acord direct, acord global, acord indirect, acord progresiv), în regie sau după timp, formă de retribuire pe bază de tarife sau cote procentuale din valoarea achizițiilor, desfacerilor sau prestațiilor de servicii. Formele de retribuire obținute în acord global nu au constituit sporuri cu caracter permanent și nu au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001.

Acordul global, așa cum era reglementat de legislația de salarizare anterioară datei de 01.04.2001, nu reprezenta un spor la salariu, ci o formă de retribuire (funcție de realizarea unui produs, unei lucrări, etc.). În funcție de gradul de realizare a lucrării, durata, gradul de reducere a cheltuielilor de producție etc. personalul care lucra *"în acord global"* era retribuit, după caz, cu sume mai mari sau mai mici decât salariul tarifar de încadrare. Altfel spus, sumele primite pentru lucrul în acord global, înlocuiau salariul tarifar de încadrare. Pentru a proteja, însă, acele categorii de persoane care, lucrând *"în acord global"*, nu încasau salariul tarifar, ci sume mai mici, s-a reglementat ca la stabilirea pensiilor elementul de bază pentru calculul punctajului anual să fie salariul înregistrat în carnetul de muncă și nu venitul efectiv realizat.

3. Pe de altă parte, precizăm că Decizia nr. 19/2011 a Curții Constituționale se referă la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 4 alin. (3) și art. 7-11 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare*.

Prin *Decizia nr. 19 din 17.10.2011*, Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 330⁷ cu referire la art. 329 din *Codul de procedură civilă*, așa cum a fost modificat și completat prin *Legea nr. 202/2010*, a decis:

„Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea dispozițiilor art. 2 lit. e), art. 78 și art. 164 alin. (1) și (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, stabilește că:

Formele de retribuire obținute în acord global, prevăzute de art. 12 alin. 1 lit. a) din Legea retribuirii după cantitatea și calitatea muncii nr. 57/1974, vor fi luate în considerare la stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public, dacă au fost incluse în salariul brut și, pentru acestea, s-a plătit contribuția de asigurări sociale la sistemul public de pensii.

Obligatorie, potrivit art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă.”

Conform prevederilor art. 329 din *Codul de procedură civilă*, pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

Potrivit dispozițiilor art. 330⁷ din *Codul de procedură civilă*, dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ca urmare, recursul în interesul legii nu produce efecte asupra părților din proces, ci reprezintă instrumentul procedural prin care se asigură interpretarea și aplicarea unitară a legilor pe întreg teritoriul țării.

Decizia pronunțată numai în interesul legii nu are efecte asupra hotărârilor judecătorești examinate, iar dezlegarea problemelor de drept judecate este obligatorie numai pentru instanțe.

Instanțele se conformează interpretării legii numai pentru litigiile nesoluționate, aflate pe rolul acestora înainte de intrarea în vigoare a *Legii nr. 263/2010*, sau asupra cererilor de chemare în judecată introduse ulterior împotriva deciziilor de pensionare emise de către casele teritoriale de pensii, în conformitate cu prevederile *Legii nr. 19/2000*.

Întrucât *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 19/2011* a fost pronunțată ulterior intrării în vigoare a *Legii nr. 263/2010*, în activitatea de documentare pentru fundamentarea acesteia nu a putut fi avută în vedere practica Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici doctrina în materie.

4. Modificarea art. 165 din *Legea nr. 263/2010*, în forma propusă, ar îmbrăca următoarele aspecte:

- necesitatea de a solicita atât tuturor potențialilor beneficiari ai unei categorii de pensii, cât și actualilor pensionari adeverințe prin care să se facă dovada câștigului salarial care a constituit baza de calcul la plata contribuției de asigurări sociale din luna respectivă, aspect de natură a genera nemulțumiri majore din partea acestora, în contextul în care, în foarte multe cazuri, este imposibil a se prezenta o astfel de adeverință, deoarece, în cele mai multe cazuri, fostele unități angajatoare au fost lichidate, iar arhivele acestora fie nu mai există, fie au fost preluate de unități greu de identificat;

- generarea de debite în cazurile în care se constată că acele câștiguri salariale menționate anterior au fost mai mici decât salariul utilizat deja la calculul punctajului conform art. 164 din *Legea nr. 19/2000*, respectiv art. 165 din *Legea nr. 263/2010* (potrivit legislației privind salarizarea în vigoare anterior datei de 01.04.2001, în funcție de gradul de realizare a lucrării, durata, gradul de reducere a cheltuielilor de producție, etc., personalul care lucra "în acord global", era retribuit, după caz, cu sume mai mari sau mai mici decât salariul tarifar de încadrare).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Domnului senator **George – Crin Laurențiu ANTONESCU**

Președintele Senatului